

**FOGVATARTOTTAKÉRT
ÉS CSALÁDTAGJAIKÉRT**

A Fogvatartottakat és Családjukat Képviselő Csoport (FECSKE) és közösségi csoportja, a Házifecske sajtóközleménye

Anyák napja alkalmából gondoljunk azokra az édesanyákra, akiket nem tud felköszönteni gyermekük személyesen, és azokra, akik társuk távollétében, egyedül ünnepelnek gyermekeikkel – túl ritkán esik szó a fogvatartottak családjáról. Ők több mint százezren vannak. Egy kis változással könnyebb lenne az életük.

Fogvatartottak családtagjaiként sokszor azt éljük meg, hogy a börtönök minket is úgy kezelnek, mintha bűncselekményt követtünk volna el. Mi is hatalmas árat fizetünk azért, hogy a szeretettünk börtönbe került. Szeretnénk, ha javulna a helyzet, és a társadalom is látná, hogy mi is, és szereteteink is emberek. Hibát követtek el, vagy olyan helyzetbe kerültek, aminek börtön lett a vége, de az emberséges bánásmódot nem volna szabad ettől még elvenni tőlük, mert valamikor vissza fognak térni közénk: a családjainkba és a szomszédunkba. Mindannyiunk érdeke, hogy ne essenek vissza. [Nem a mi bűnünk, mégis a hozzátartozók büntetése is](#), miközben sokszor a [család adja az egyetlen kapaszkodót a bentieknek](#). A kint maradt hozzátartozókat szinte senki nem támogatja, mi szeretnénk, ha ez változni tudna. Ezért osztjuk meg személyes történeteinket.

Van, amiben sikerült előrelépést elérnünk: hét évig egyáltalán nem érhetek egymáshoz a látogató családtagok és a fogvatartott szerettek, de [sokan így is havonta több száz kilométert utaztak, hogy láthassák fogvatartott szerettüke](#). Ezzel kapcsolatos eredmény, amit a Magyar Helsinki Bizottság és a FECSKE közösen ért el: tavaly végre [kisebbre cserélték a plexifalakat](#) a látogató-helyiségekben, majd sokat [javult az ezzel kapcsolatos szabályozás](#).

Korábban nagy problémát jelentett, hogy hetekig, akár hónapokig nem tudtak egymással a családtagok a börtönbe került szerettükkel kapcsolatot létesíteni, ez a probléma megoldódni látszik azzal, hogy [jelentősen rövidült a kapcsolatfelvétellel adott határidő](#).

De van még min javítani: a kint maradók, az anyák, a családtagok sokszor szenvednek a [tájékoztatás hiányától](#). A hozzátartozók jellemzően nem kapnak elegendő (vagy akár egyáltalán semmilyen) tájékoztatást a börtönbüntetését töltő családtagjukkal kapcsolatban. Ha például napok óta nem hallottak felőle, nem tudják, ez vajon azért van, azért mert éppen nem működik odabent a telefonszolgáltatás, vagy azért, mert eltelefonálta az erre biztosított és rendkívül kevés heti keretét, vagy épp fegyelmet kapott és nem telefonálhat. Ahogyan Réka, akinek a fia van bent [mesélte](#): „Attól még, hogy felnőtt ember, én ugyanúgy szeretem, hiszen a gyermekem, ugyanúgy az édesanyja vagyok és aggódom érte.”

Eta és Mónika, anya és lánya esetében is óriási problémát okozott az információhiány. Az ügyvédjüktől kellett megtudniuk, [milyen bankszámlára kell utalnia a családnak a pénzt ahhoz, hogy a feltöltős](#)

[telefonról hívhatta őket benti szerettük](#). Mónika azt mesélte: „a büntetés-végrehajtástól nem kaptam semmilyen tájékoztatást. Te, mint családtag, a büntetés-végrehajtás szemében ugyanaz vagy, mint aki bent van. Egy mocskos bűnözőnek éreztem magam minden alkalommal, amikor beszélőre mentünk”. Eta pedig így élte meg a történeteket: „Az első időszakban mindenkit egy kalap alá vesznek. Az ott dolgozók nem különböztetik meg az embereket. Kollektív büntetés van.”

Leggyakrabban kívülről egészen banálisnak tűnő, számunkra idegőrlő problémák merülnek fel a tájékoztatás hiánya miatt. Ilyen például a csomagok küldése: nem világos, hogy az egyes intézetekben mik az erre vonatkozó szabályok. Börtönként változhatnak: előfordul, hogy ami az egyik helyen elfogadott, a fogvatartott átszállítását követően az új bv. intézetben már nem az, így visszaküldik a csomagot. Ez rendkívül időigényes, költséges és frusztráló helyzet a hozzátartozók számára, számunkra, ráadásul a bv. intézet munkatársainak is többletmunkát jelent. Ez mindenki frusztrációját növeli.

Másik példa, hogy az intézetek házirendjei sokszor különböznek egymástól, így az sem egyértelmű, mit tarthat magánál fogvatartott szerettünk. Körömcsipesz például nem mindenhol engedélyezett: volt olyan, aki azért kapott fegyelmit, mert az előzőben lehetett nála, de egy olyan intézetbe szállították, ahol ezt nem engedték, és már kapta is a fegyelmit. Ez pedig a feltételes kedvezmény esélyét rontja el, így később szabadulnak a családjaikba az onnan fájón hiányzó szeretteink. A reintegrációnak a mi szempontunkból is fontos eleme az, hogy ismerhessék büntetésüket töltő családtagjaink a rájuk vonatkozó szabályokat: ha nem ismerik ezeket, akkor nekünk nehezebb amellet érvelni számukra, hogy tartsák be őket. Ráadásul ezek a változtatások többletköltséget senkinek nem jelentenének, mégis, minden fogvatartott, hozzátartozó és a büntetés-végrehajtásban dolgozó életét jelentősen meg tudná könnyíteni, ha minden szabály egyértelmű lenne.

Ahhoz, hogy szeretteink be tudják tartani a rájuk vonatkozó szabályokat, és ahhoz, hogy mi ebben őket támogatni tudjuk, ezzel a büntetés-végrehajtás biztonságos működéséhez mi is hozzájárulhassunk, a legnagyobb segítséget az jelentené, ha a bv. intézetek házirendjei visszakereshető formában elérhetőek lennének a [Büntetés-végrehajtási Szervezet honlapján](#). Ezért levélben fordultunk dr. Tóth Tamáshoz, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokához, kértük, tegye ezt lehetővé.

[Közös ügyünk a reintegráció](#): „nincs rossz ember, csak olyan, aki rosszat tett... a fogvatartottak is képesek pozitív változásokra, támogatásra van szükségük, hogy visszailleszkedhessenek a társadalomba” – vallják hazai büntetés-végrehajtási szakemberek is, akik a munkájukhoz elengedhetetlenül fontos értékrendet képviselik. Mi pedig azt tehetjük magunkért, hogy közösségbe szerveződjünk, és képviseljük az érdekeinket, amit a Magyar Helsinki Bizottság [Támasz projektje](#) keretében valósít meg a [FECSKE](#) és a közösségi csoportja, a Házifecske. Közösségünk tagjai anyák, apák, testvérek, barátok, támogatók. Anyák napja alkalmából virág helyett kérjük: legyen kicsit könnyebb a családnak, legyen minden szabály elérhető a börtönök honlapjain.

A [FECSKE, a Fogvatartottakat és Családjukat Képviselő Csoport](#) szabadult fogvatartottakból, fogvatartottak családtagjaiból, civilekből, a fogvatartással foglalkozó szakemberekből álló hálózat.

Közösen dolgozunk az emberséges fogvatartásért. Azért küzdünk, hogy csak akkor kerüljön börtönbe valaki, ha nincs más megoldás, a fogvatartottak pedig emberséges körülmények között tölthessék a büntetésüket, hogy több esélyük lehessen a szabadulást követően az újrakezdésre. Azért dolgozunk, hogy a fogvatartottak gyerekei, szülei, házastársai és hozzátartozói kevesebb nehézséget éljenek meg a családtagjuk fogvatartása miatt.

A projekt az Európai Unió "Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek" (CERV) programjának támogatásával valósul meg. Az Európai Bizottság támogatása nem jelenti a projektben megvalósított tevékenységek tartalmának jóváhagyását, amely kizárólag az azt megvalósítók álláspontját tükrözi, valamint a Bizottság nem tehető felelőssé ezen információk bármilyen felhasználásáért.